

Felekezetek és osztályok elleni izgatások.

Irta : Egy kir. ügyész.

Lélekemelő az a haladás, melyet a magyar nemzet az utolsó évtized alatt minden téren, főleg kereskedelem és ipar, mezőgazdaság és közlekedés, közoktatás, nemzeti művelődés, magyarosodás, szóval anyagi és szellemi téren tett. Számszerű adatokkal s meggyőzően volt mindez már kimutatva, egyebek közt ez évkönyv első évfolyamának lapjain is. Nem fogok ezek ismétlésébe bocsátkozni, annyival kevésbé, mert amugy is már köztudattá váltak. Csak konstatálni kívánom azt a rendkívül örvendetes és nemzeti önérzetet emelő hatást, melyet e tények fajunk minden rétegében keltettek. E tényeket beismerni, bár magán bizalmas körben, nem vonakodtak még azok sem, kik párttekintetekből nyilvánosan hanyatlásról és romlásról szóltak mesélni. A nemzet különböző osztályai mindjobban kezdetek egy tömör egészszé összeforni: kifelé a béke biztosítva, benn a monarchiában Magyarország erkölcsi és politikai sulya évről évre nagyobb, a consolidatió, modern átalakulás és megizmosodás munkája minden irányban a legszebb reményekre jogosítólag megindult s általánossá lett a hiedelem, hogy ha továbbra is háborítlanul így és az eddigi arányokban haladunk, egy-két évtized alatt e nemzet életerei és izmai duzzadni fognak az erőtől s megszerzve a második ezred éves fenállás megdönthetlen szilárd alapja.

De midőn a messze jövőbe ily kedvező perspektivánk nyílik, nagy szerencsétlenségére e nemzetnek, zavaró és veszedelmes tényezők lépnek közbe, melyek egy felől a megszilárdulni kezdett társadalom decompositióját, másfelől foradalmi rázkódtatásokat s végül a magyar állameszme megszilárdulásának legjobb esetben is késletetését eredményezni alkalmasak. E tényezők: az antisemitismus, az erőszakos felforgatásokra törő socialismus és a szélső nationalismus. És a mi szintén nem kevésbé sajnos, mind a három veszedelmes tényező a szabadsajtó segélyével tör céljai felé. Ezekre hívja fel a trónbeszéd is utolsó szavaiban a nemzet s az ország figyelmét, midőn ezeket mondja: « . . . fel fogják használni arra, hogy politikai bölcseséggel, és a hol kell, szigorú erélylyel elenyéztessék a belső bajokat, megszüntessék a fajok, felekezetek és osztályok közötti surlódásokra vezető izgalmakat, hogy Szent István birodalmának országaiban a különböző fajok, felekezetek és osztályok az együtt élésben egyaránt megelégedést találjanak és egyesült erővel és lelkesedéssel működjenek közre a trón és haza javának, dicsőségének és fényének előmozdításában. »

Valóban e veszélyekkel szembeszállni s azokat leküzdeni: a magyar politika és állambölceletnek egyik legkiválóbb feladatává lett, mert elsőrangú államérdekek megóvásáról van szó.

Mi a fajok elleni izgatásokat illeti, nem fogok kiterjeszkedni

arra, hogy a Luminatoriulu, Observatoriulu, Telegraful Român, Gazatta Transilv., Tribuna, — román lapok, — a szász ujságok, a «Narodnie Noviny» tót ujság stb., mennyit és hányszor vétettek büntetlenül az államiság ellen; hogyan ásták 1867 óta folytonosan a talajt a magyar nemzet és állam alatt, csak utalok egyszerűen arra, miszerint abban, hogy az erdélyi részekben lakó oláhság még ma is oly álláspontot foglal el, mely vakmerő negatióját képezi újabbkori alkotmányos átalakulásunknak, lenagyobb része van a dakoromán oláh sajtó magatartásának. «Quo usque tandem!» sohajta fel a magyar hazafi majnem két év tizeden át, a nemzetiségi sajtónak naponként megújuló s ma is egyre grassáló államellenes izgatásaira. De végre most ezekkel szemben a liberalismusnak életrevalóságát, állam- és nemzetfentartó erejét kell bebizonyítani.

A mi a felekezetek és osztályok elleni izgatásokat, ezen újabb keletű veszedelmeket illeti, összegezni s az olvasó szeme elébe tárni fogom az antisemitizmus és socialismus viselt dolgait, a mennyiben azokkal már mint bűncselekményekként jelentkező tényekkel a magyar bíróságnak foglalkoznia kellett.

I. Lássuk előbb az antisemitizmust, mely 1883-ban az ország több pontján, de különösen Somogy- és Zalamegyében dühöngött. Mily mérveket öltött e háborgás, mutatja az is, hogy a kivételes hatáskörrel felruházott budapesti kir. törvényszék büntető osztályának egyik tanácsa teljes másfélévi megfeszített munkát végzett, hogy a bűnösök egy része megkaphassa érdemlett büntetését, bár különböző okok közrejátszása folytán igen sokan voltak olyanok, kiket az igazságszolgáltatás keze utól nem érhetett.

Az első esetre az impulsust a fővárosi példa adta meg, melynek következő lefolyása volt:

Az 1883. évi aug. 7-én főváros-szerte elterjedt ama szárnyaló hír folytán, hogy t. i. az ezen idő körül befejezést nyert tiszta-eszlári bűnperben főtanuként szerepelt Sch. M. családjával együtt a kerepesi útnak a belvároshoz közel eső előrészén lévő Hattyuhoz ezimzett, és zsidó hitvallásu egyén által bérben birt szállodában szállva van. — az ezen köztudomás szerint nagy forgalmi utnak a megnevezett szálloda körüli részén és előtt több járó-kelő népgyűlt össze, mely azonban, — miután ezen napon Sch. M.-ot meglátnia nem sikerült, — úgy a mint jött, minden rendellenesség nélkül távozott.

Az ezt követő más napon — egész nap közben — a fenti hír terjedéséhez képest a nevezett szálló előtt, részben az ott járókelők, részben pedig már a hír szülte kíváncsiság folytán odamenőkből még nagyobb tömeg gyűlt össze; mely a hirtelen bezárt szállodai kaput ostrom alá fogta, azt betörte, a helyiségekbe behatolt, s ott rombolásokat vitt végbe.

Itt a fékevesztett tömeg a rombolást bevégezvén, művét tovább folytatta, s nemcsak a kerepesi uti vonalon lévő utcák világító gázlámpáit és házaknak ablakait, hanem még néhány bolti üzletet is betörvén, utóbbiakból árucikket szórt ki az utcára, a melyek legtöbbször szét is hordattak s ez által az illetőknek több mint 12000 forintnyi kárt okozott.

Ezt követő néhány napon a főváros egyéb részein is történtek csoportosulások és ablakbeverések, de ezen csoportok katonai erővel szétugrasztattak.

Lázadás miatt vád alá helyeztetett 104 egyén, de ítéletileg ez alól valamennyien felmentettek, s közülök néhányan a magánosok elleni erőszak bűntette és lopás miatt ítéltek 1 évi, s ezen alóli tartamu szabadságvesztés büntetésre.

A második eset már szervezettebb alakot látszott ölteni, a mennyiben 1883. évi aug. 23-án este megkezdve, 24-én és 25-én éjjel folytatva, Zalaegerszegen több százakból álló különböző csoportok az izraelita vallású lakosok házaikat és üzlethelyiségeiket rombolásra alkalmas ütőeszközökkel, némelyek még lőfegyverrel is ellátva — megtámadták; ott nemcsak nagyobbmérvű pusztítást, hanem több helyen az üzleti áruk eltulajdonításával rablást is követtek el. A lázadás oly dimenziót öltött, hogy annak megfékezésére a hatóságoknak katonai erőt kellett igénybe venni, s ennek folytán a lázadók közül többen megsebesültek, s halálos eset is történt.

A lázadók részint az iparos osztályból, részint pedig földmivelő parasztokból valók voltak. A jelszó a toborzásnál ez volt: «emberek, vasvillát s fejszét, agyon kell ütni a zsidókat, most van az ideje a zsidókat verni: zsidó vérben fürdünk még ma: szabad világ van: ütni kell a zsidókat!» Erre a majorokból, András hidáról és Kaszaházáról a tömeg összegyűlekezett Zalaegerszegen.

Elítéltetett: 1 = 7 évi, 1 = 5 évi, 1 = 4 évi fegyh. 1 = $1\frac{1}{4}$ évi bört. — 8 = 1 évi bört. 7 = (nők) 10 havi bört. — 1 = 9 havi bört. 1 = (nő) 8 havi bört. — 15 = 6 havi bört. — 1 = 4 havi fogh. 1 = 3 napi államfogh. — 1 = 3 napi fogh. — 1 = 2 havi fogh. 4 = 8 napi fogh. = 44 egyén. — Felmentetett: 78 egyén.

Harmadik eset. 1883. évi augusztus 25-én a déleesti órákban Csurgón egy csoport az ottani zsidók házaikat megtámadta, az ablakokat beverte, az ablakkeresztfákat összerombolta, s általában oly pusztítást vitt végbe, hogy a hatóságilag megbecsült kár a 3000 frtot jóval meghaladta. Három zsidóasszony kárára ugyanekkor rablás is követtetett el. Ezen zavargás éjjel után 3—4 órakor ért véget. Másnap egy nagyobb csoport erőszakos fellépése folytán a zavargások miatt elfogottakat a szolgabíró kénytelen volt szabadlábra helyezni. Délután azonban egy célzatosan terjesztett hír következtében nagyobb számú csoport egy zsidó egyén házáat megrohanta, s a családtagokat bántalmazta, sőt egyet közmegállapodás után kivégezni (megégetni) akartak, kinek csak az által sikerült megszabadulni, hogy a községi bíró és még néhány nyugodtabb polgár közbejöttével a szolgabíró azt a tömeg közül kiragadhatta és biztos helyre szállíthatta.

Innét a felbőszült csoport Alsók és Sarkad felé tartott, mely községek Csurgónak mintegy folytatását képezik, s itt három zsidó polgár boliját megtámadta, feltörte és kirabolta.

Ezután a tömeg ismét visszafordult Csurgóra, hol egy zsidó lakásába betörvén, egy revolvert elvitt, s utána két más izraelita boliját megtámadván, minden ingóságot összezuzott s elrabolt.

Lázadás miatt elítéltetett 1 egyén 3 évi fegyház, — 4 egyén 15—15 havi, — 2 egyén 1—1 évi börtönbüntetésre.

Lopás miatt 1 egyén 6 havi börtön, = 1 egyén 6 havi, — és 1 egyén 4 havi fogházbüntetésre.

A lázadás vádja alól felmentetett 45 egyén.

Negyedik eset. 1883. aug. 26-án esteli 10 órakor Gyékényesen ottani lakosokból s idegenekből álló nagyszámú csoport, az egy nappal előbb Csurgón előfordult hason irányú zavargás utánzásában, baltákkal, dorongokkal, s általában rombolásra alkalmas eszközökkel a gyékényesi zsidó hitvallású lakosokat megtámadta; házaiknak rontott, s azokban pusztítást, rombolást s rablást követett el, mi által azoknak több mint 20.000 frt kárt okozott.

Lázadás miatt 44 egyén vád alá helyeztetett. Azonban ezen vád alól az első bíróság mindannyit felmentette, s magánosok elleni erőszak miatt 6 egyén 6—6 havi börtön, — 3 egyén 2—2 havi fogház, — lopás miatt 1 egyén 6 havi börtön, — 2 egyén 1—1 havi fogházbüntetésre ítéltetett el.

Ötödik eset. 1883. aug. 26-án Somogy megye Berzencze községében éjjeli 10—11 óra között nagyobb néptömeg sereglett össze, mely a zsidó nóta hangjai mellett, és «üsd a zsidót!» kiáltások közben több zsidóvallású egyén házaiknak ablakait betördelvén, a botokkal felfegyverzett tömeg egy izraelita család lakásának ajtaját betörte, a lakásba behatolt, s a családfő személyét megtámadta, életveszélyesen fenyegette, sőt tettelesen is bántalmazta, ezután

egy másik zsidó üzletébe hatolva, az ott talált árucikkeket közszákmány tárgyává tette, s az el nem vihetőket összerombolta.

Elítéltetett lázadás büntette miatt 1 egyén 2 évi fegyházbüntetésre. 2 egyén 9—9 havi börtönbüntetésre. Felmentett ezen vád alól 12 egyén. A csoport közül azonban lopás miatt elítéltetett 1 egyén 6 havi börtönre. 6 egyén pedig 4—4 havi fogházbüntetésre.

Hatodik eset: 1883. augusztus 26-án Zalalövön több zsidó lakos házainak ablakai beverettek: augusztus 27-én éjjel pedig ásók- s botokkal, továbbá fejszékkel és puskákkal felfegyverzett nagy népcsoport, rendes vezényszó mellett egy más zsidó egyén lakását és boltját feltörte, s az árucikkeket az utcára kiszórta. Ezt követte a többi zsidók házainak és boltjának megtámadása, hol rablások is követték el s a kirabolt zsidók menekülésre kényszerítettek: a rombolás még ezután is egész hajnalig tartott, s több mint 17.000 frtnyi kárt okozott.

Elítéltetett lázadás miatt 2 egyén 2—2 évi fegyház, lopás miatt 2 egyén 9 havi, 1 egyén 8 havi, 5 egyén 6—6 havi börtön, 5 egyén 6—6 havi fogházbüntetésre. 20 egyén felmentett a lázadás vádja alól.

Hetedik eset: 1883. szeptember 2-án esti 9 óra tájban mintegy 2—300 emberből álló tömeg Szigetváron egy korcsma előtt összesereglett, és a zsidók lakásait és boltjait megrohanta, az ablakokat beverte, az ajtókat és kapukat feltörte. A csendőrség lövése folytán a zajongó tömegeből egy áldozat tulcselt, többen pedig megsebesültek. Elítéltetett lázadás miatt 1 egyén 3 évi, 1 egyén 2 évi fegyház, 1 egyén pedig 9 havi börtönbüntetésre. Felmentett a lázadás vádja alól 15 egyén. Lopás miatt elítéltetett 3 egyén 2—2 havi fogházbüntetésre.

Nyolcadik eset: Sárhida községben 1883. aug. 26. és 27. közti éjjel egy zsidót agyonvertek s pénzétől megfosztottak. Felbujtó (Antal Ferenc), azzal lázított, hogy a zsidókat szabad ütni, mert a király eladta őket, párját 3 krajcárért. 8 egyén vád alá helyeztetett. Elítéltetett: 1 = 4 évi fegyh., 1 = 14 havi bört., 2 = 1 évi bört., 4. Felmentett: 4. elhalt 1.

Kilencedik eset: 1883. aug. 28-án Szentpéterúr községben egy, a község labosaiból alakult csoport ottani E. J. nevű zsidó kereskedő boltját, csupán azon okból, mert az illető zsidó vallásu — faj és vallás iránt való gyűlöletből — fejszékkel, botokkal és kövekkel felfegyverkezve megrohanta, feltörte és kirabolta s ennek bevégezte után a községben lakó több zsidó vallásu egyén háza ablakait beverte.

Másnap a lázadás már oly mérveket öltött, hogy az időközben számban is megszorodott tömeg M. I. zsidó vallásu kereskedő házát fegyveresen megtámadta; abba erőszakosan behatolt, kirabolta, sőt a bolti helyiség belsejét pusztítás közben fel is gyújtotta. A család otthon volt tagjai és a náluk tartózkodott V. V. csak gyors futás által menekültek a nép dühe elől.

Az erőszakoskodás azonban még ekkor sem ért véget, mert a mint a lázadó csoport rombolásait bevégezte M.-nél, M. S. zsidó kereskedő házához vonult és itt az elzárt boltajtót erőszakosan feltörvén, a boltban pusztított és rabolt. A kár több mint 11.000 frt

Kétségtelenül bizonyítva van, hogy Szentpéterúron az antiszemizmus terjesztői, a lázadás tervezői és szitói, a községnek ép a vagyonosabb lakosai és az előjáróságnak tagjai voltak. Vád alá helyeztetett lázadás miatt 37 egyén, ítélet még nem hozalott.

Tizedik eset. 1883. évi augusztus 28. és 29-én este Söjtörön több ottani lakos házát és üzletét százakra menő főből álló csoport megtámadta, az üzletben talált portékákat az utcára kihányta, s részint ellopta, részint elpusztította. A csoport tehát rabolt és pusztított. A támadás fegyveres volt. A csoport tagjai fejszékkel, baltákkal, sőt puskákkal voltak felfegyverezve s több lövés is hallható volt. A támadás, annak áldozatai ellen mindannyiszor nem mint magánemberék, hanem mint a zsidó hitfelekezet tagjai ellen intéztetett s azoknak 10.000 frtot jóval meghaladó anyagi kár okoztatott.

Az első bíróság által ezen vádlottak közül a két főtettes 2 évi fegyházbüntetésre, 3 egyén 1½ évi, 7 egyén 1 évi, 2 egyén 10 havi, 2 egyén 9 havi, 1 egyén 8 havi, 9 egyén 7 havi, 4 egyén 6 havi, 1 egyén 4 havi börtönbüntetésre.

tésre, 1 egyén 8 havi, 1 egyén 7 havi, 1 egyén 2 heti fogházbüntetésre ítéltetett el. = 34. És pedig 29 lázadás, 5 lopás miatt. Felmentetett a lázadás vádja alól 30, a lopás vádja alól 7 egyén.

Tizenegyedik eset: 1883. aug. 30-án Gétyén egy fegyveres csoport, a zsidó hitfelekezethez tartozó két egyén lakásába rontott, ott pusztított, rabolt, az ingó vagyont részben elvitte, részben az utcára kihányta, hirdetvén, hogy a zsidótól rabolni meg van engedve. A kár több mint 4000 frt.

Gétye község lakosai azt adták elő, hogy a rombolást és rablást előttük ismeretlen, idegen emberekből álló s 30—35 főre rugó csoport követte el. És jöllehet a rablásnál a falu majdnem egész, több száz főre menő lakossága jelen volt, a legfőlebb 35 főnyi idegen csoport tagjaihoz nyulni senki sem merészelt. Ezen nyilvánvaló mese komoly cáfolatot nem igényel. 30 egyén lázadás miatt vád alatt. Ítélet még nincs.

Tizenkettedik eset: Vichnye és Pereszény községben 1883. szept. 1-én különösen a gyármunkások kezdeményezésére utánzók támadtak s a zsidók házaikat kövekkel valószínűs ostrom alá fogták. 27 egyén vád alatt van.

Tizenharmadik eset: Zalalövön 1883. nov. havában Kis-Rákos (Vas megye), Budafa, Keményfa és Zalapatak község lakosai közül többen arra szövetkeztek, hogy a zalalövői izraelita lakosságot tömegesen megtámadják s a község Mindszent felőli végén kezdve a másik végéig kirabolják és megölik.

Nov. 7-én a zalalövői temetőnél össze is gyülekeztek s a 22 főre menő csoport pisztolyokkal és fejszékkel megindult azon kijelentéssel, hogy a zsidókat kirabolják és megölik s hogy a ki a lázadó csoportból elmarad, azt szintén agyonlövöik.

Éjjeli 11—12 óra között a község nyugoti részén legrészről lévő ház előtt melyben két zsidó család lakott, két csoportra oszolva megállottak s egy lázadó azon felkiáltására: «vágjátok, üssétek, feszítsétek az ajtókat» munkához kezdtek; de a kirendelt hatósági közegek és polgári örök gyors megjelenése által megfélemlítve, azzal felhagytak s a rendőrséget fejszékkel és lövésekkel támadták meg, mely lövések a rendőrség és polgári őrség által viszonzotatván, valószínűs csata fejlődött ki, melynek következtében két lázadó a helyszínén lelővetett.

Lázadás miatt ítéltetett 19, lopás miatt 3. 1 = 6 évi, 1 = 5½ évi, 1 = 2 évi fogházb., 6 = 18 havi börtön, 9 = 16 havi börtön, 1 = 6 havi fogh., lop.: 1 = 1 évi bört., 1 (2), 1 = 1 havi fogh.

Tizennegyedik eset: Lázadás miatt 29 szilvágyi lakos is vád alá lőn helyezve, de ez alól mindannyian felmentettek, csupán egy egyén (a szilvágyi r. kath. néptanító) ítéltetett el izgatás miatt 1 évi államfogházra. — 1 egyén lopás miatt 3 havi, 11 egyén 1—1 havi; 6 nő pedig 8—8 napi fogházbüntetésre.

Tizenötödik eset: Utolsó zsidóellenes lázadási eset történt Vadker-ten (Pestm), 1884. június hóban, melyben a megejtett bűnvizsgálat adatai szerint szintén több mint száz főből álló tömeg vett tetteleges részt. Ez ügyben az ítélet valószínűleg csak az 1885-ik év elején lesz meghozható.

Ime, ilyen nyomokat hagyott maga után az antisemitizmus már első kitörései által is! Ime, ide vezetett a zsidóellenes tanokat szabadon hirdető s a leggonoszabb szenvedélyekre apelláló antisemita sajtó s én kérdelem, hogy van-e higgadt gondolkozású ember, ki bene látná, hogy e sajtóra nagyon is ráfér egy kis «megrendszerbe-lyo-zás?» Kérzik ez adatokból az is, hogy az eljáró bíróságot talán — a bizonyítékoknak sok tekintetben laza voltán kívül — épen a sajtó szabados izgatásaira való tekintetek vezérelték a sokak által enyhéknek talált ítéletek meghozatala közben.

II. Még csak pár szót kívánok szólni a szélső socializmusról, a mint annak nálunk legujabban első próbálkozásai mutatkoztak. Csak nem régiben is általános azzal szoktunk büszkélkedni, hogy a magyar föld talajában nem fognak gyökeret ama

felforgató tanok, melyek a modern kor munkásai és szélső forradalmárai közt elterjedve, a keresztény állam és társadalom alapjait képező elvek és intézmények erőszakos lerombolására törnek. Ime, hogy nem úgy van! A vészes kóranyag behurcoltatott külföldről mihozzánk is, — keresve magának első sorban a sajtó útján terjedést. Meg vannak téve az első lépések már Magyarországra nézve is, hogy igaznak bizonyuljon *La v e l e y e* mondása, mely szerint a politikai forradalmakat lassanként háttérbe fogják szorítani a társadalmi forradalmak, melyeknek előjelei és törekvései napról-napra mind inkább előtérbe tolnak.

Hogy mily vérszemet kaptak azok, kik az összetoborzani szándékolt romboló sereg vezéreül szerepelnek, s kik különösen a szabad sajtót találták legalkalmasabb eszköznek, a minél nagyobb számban összegyűjtendő hívek fanatikus szenvedélyeinek fölizgatására; erre nézve a következő adatok szolgáljanak illusztráció gyanánt:

1. Sch. A., foglalkozására nézve betűszedő felelős szerkesztése alatt Budapesten megjelent „*V o l k s w i l e*“ című lapnak 1882. aug. 20-ki számában „Financeminiszterium“ fölírás alatt közzétett;

továbbá az ugyanezen hírlap 1882. szeptember 3-diki számának „*Die erste That*“ fölírás alatt közzétett közleményeiben újból ki nem nyomatható kifejezésekkel egyes felhívást intézett a hatóságnak törvényes hatáskörében kiadott rendeletei, meghagyásai s határozatai ellen való engedetlenségre; sőt a törvények által tiltott egyéb közbűntettek elkövetésére. Miért is a szerkesztő a budapesti kerület esküdtszéke által vétkesnek kimondatván: a sajtóbiróság által két havi államfogház és 300 forint pénzbüntetésre elítéltetett.

2. Ugyancsak Sch. A. a „*N é p a k a r a t*“ című lap 1884. március 15-diki számának „Márciusi nagy napok“, továbbá az „Anarchistákról“ és „Ausztria vérebei“ fölírások alatt közzétett cikkekben is egyes felhívást intéz az osztály-gyűlésre, a mely miatt újból 1 évi és 9 havi államfogházra és 1100 ft pénzbüntetésre lón a sajtóbiróság által elítélve.

3. R. M. szintén betűszedő, a „*Die Zukunft*“ című lap 1884. február 15-diki számának „*Parteigenossen! Freunde*“ című közleményében hasonló szenvedélyes hangon izgat az osztálygyűlésre, a mely miatt 6 havi államfogházra és 200 ft pénzbüntetésre ítéltetett el.

4. A Pr. H. foglalkozására nézve szabó által szerkesztett, Budapesten megjelent „*R a d i k a l*“ című közlöny 1884. március 1-én napvilágot látott számában lévő cikkek tartalmában félremagyarázhatlanul kifejezett azon bűnös célzat foglaltatik, mely nemcsak a fennálló társadalmi rend erőszakos felforgatására tör, hanem az Ausztriában életbeléptetett kivételes kormányzási rendszabályok alkalmából a munkás-osztályt a vagyonos-osztály elleni erőszakos támadásra hívja fel; mely a forradalom előkészítésére s az osztály-gyűlésre nyíltan izgat. Ezért 15 havi államfogházra és 600 forint pénzbüntetésre ítéltetett el.

Ugyanez a Pr. H. jelenleg — több más bűntársaival együtt börtönben ülve — várja a rendes bíróság ítéletét azon vád miatt, melyszerint a törvényes ítélet folytán már kivégzett Kammerer és Stellmacher által az Eisert bécsi bankáron és családján f. év elején elkövetett hajmeresztő gyilkosság után elrabolt értékpapírok elidegenítésében mint orgazda közreműködött, s a kezéhez folyt összegeket a magyarországi anarchisták céljaira fordította.